Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

Qui te adutisti al ita m gemu. meu est
Inimicos ff osa sez obtuerier.
Ju Eu autē m inmicos al sic e uca pdico
Msi etiam hc falso dici assimulatus es.
Ju Mms veretuda es. al potm es ut abstineas mama
Nam ete si sis sanus aut sapias satis
Qua tu m pudica ee arbitrare t pdices
Cu fatu hmoe nc loco nc serio
Tibi habeas n si sis stultior stultissio.
Ju Si dici mchilo magis es neq ee arbitro ego
Et id euorti ut me purgare t.
Nam nusq quitqua meo aio fuit ceteius
Qua postq audiui te ee iratiem mchi.
Cur dixisti m quies eo expedia t
No edepol quo te ee m pudica edez
pez pcitatq su am tuu
Quid facis t quo pacto id feci i dures
Et quide loco illa dexera dudu t.
Iudiciali causa ut huc rogato sosia
al Eu huc aductis meu cognatu nauctem
Deste que dudu te adductizo dixerus
Te huc no uemisse in si quid dictu e procu
No equu e id te serio puortierier.
al Ego illud scio qua doluerit addi meo
Ju pdextera tuam te alaumed oro obsero
Da m hac uema/ignoste/reata ne siet.
al Ego iste feci vba utute iscita
Nuc qn fuitis me m pudicis abstines
Abmpudicis dicts euorti uolo
Valeas tibi habeas res tuas redas meas
Tube ne m uei comites. Ju sana es. al si no uis
Ibo egomet comitem m aracia duxero.
Ju Mane arbitratu tuo usuradu dabo.

pdtm exponu